

مشخصات : اسم علمی این گیاه *Fuchsia species* ، از خانواده

onagraceae می باشد. این جنس دارای ۲۰۰ گونه مختلف از گیاهان خزان کننده،

درخت و درختچه ای است. اغلب آن ها بومی آمریکای مرکزی، جنوبی و نیوزلاند می

باشند. گل های این گیاه از یک اندام لوله مانند که در انتها به چهار کاسبرگ مجزا و ۴ گل

برگ روی هم قرار گرفته زنگوله مانند ختم می شوند، تشکیل شده است. گل ها اغلب به

رنگ قرمز، ارغوانی و صورتی هستند. برگ های آویز تخم مرغی و یا قلبی شکل با لبه

دندانه دار و به رنگ سبز روشن دارد و گل های آن از اواخر بهار تا اواسط پاییز ظاهر می

شوند، تشکیل شده است. گل ها اغلب به رنگ سبز روشن دارد و گل های آن از اواخر بهار

تا اواسط پاییز ظاهر می شوند.

مراقبت: گل آویز به نور معمولی، حرارت متوسط، آبیاری معمولی تا فراوان،

رطوبت هوای ۵۰ تا ۷۰ درصد و خاک قلیایی نیاز دارد.

کود: کود مورد نیاز این گیاه را می توان ۳ گرم درلیتر، هر هفته یکبار از فروردین

تا مهر ماه، مصرف نمود.

خاک: مخلوط سه قسمت خاک جنگلی، یک قسمت کود کاملاً تجزیه شده و یک

قسمت ماسه برای رشد گیاه گل آویز مطلوب به نظر می رسد.

ازدیاد: این گیاه را می اتوان از اواسط تا اواخر بهار و یا اوایل پاییز ه از طریق قلمه

های انتهایی ساقه به طول ۸ تا ۱۰ سانتیمتر تکثیر کرد. قلمه‌ها را با یک چاقوی تیز جدا کنید

و از شکستن و یا فشرده شدن ساقه شاداب و گوشتی گیاه پرهیز نمائید . برای قلمه زدن،

شاخه هایی را انتخاب کنید که نشانه های گل دهی در آنها وجود ندارد و یا گلها را جدا

کنید. سپس آنها را در پودر هورمون ریشه زایی فرو برده و هر یک را در گلدانی با قطر

دهانه ۶ سانتیمتر ، حاوی کمپوست بذر و قلمه قرار دهید و باکیسه پلاستیکی شفاف،

بپوشانید. بعد از ریشه دهی و شروع رشد جدید، هر یک را به گلدانی با قطر دهانه ۱۱ تا

۱۳ سانتیمتر، حاوی کمپوست گلدانی با پایه پیت، منتقل کنید . دمای محیط تکثیر را نیز ، ۱۵

تا ۱۸ درجه سانتیگراد نگاه دارید. این گیاه را می توان از طریق ریشه دهی در آب نیز تکثیر

کرد و در زمانی که بلندی ریشه ها به ۵ سانتیمتر رسید، قلمه ها را در گلدان کاشت.

